

fidde af Kjøbenhavn, at Fjenden overfører saa betydelige Dele navnlig af Materiel, at Formaalets Opnaaelse vil tage meget længere Tid, end han rimeligvis vil kunne offre paa os. Det er jo nemlig Sagen, at denne Besættelse af Kjøbenhavn eller Erobring af Danmark formentlig ikke kan blive en særlig Spøge for en Stormagt; det vil efter al Sandsynlighed kun blive noget „neben dabei“, Noget, den foretager, naar den staar i Begreb med at indlade sig paa et større europæisk Foretagende, der spiller op i den store Concert. For at firkte sig imod, at muligvis deres Modstandere tage de Værdier, de Vaaben og Midler, i Besiddelse, som vi have, ville de søge at være første Mand og komme herop eller herved, ligesom de ligge. Naar altsaa dette kun skal være en Affære ved Siden af den store, er det jeg mener, at en hvilken som helst Stormagt vil betænke sig længe, inden den foretager den, naar der dertil udfordres særlige Anstrængelser. En anden Sag vil det derimod være, naar den kan udføre dette Kuy ved en kort Operation uden særlige Foranstaltninger, og naar Overførelsen maaste kan foretages i Løbet af een Dag, og Heren sættes i Land i Nærheden af Kjøbenhavn, saa den hurtigt kan marchere ind i Kjøbenhavn og diktere sine Betingelser. — Saa er der blevet sagt — det er en Uttring, der er falden ved en tidligere Behandling af en Finantslov —: Sa men hvorfor skulle de komme her? De kunne jo gaa over til Malmø. Ja, ganske vist, de kunne gjøre det; men det bliver saa Sverigs Sag, hvorvidt det vil tillade en fjendelig Magt at komme i Land der eller en anden Magt at besætte en af deres Byer. Naar de Herrer nu have fulgt mig saa vidt, som jeg her er gaaet, hvor jeg i korte Træk har vist, hvorledes vi med Nødvendighed kunne til Kjøbenhavns Befæstning mod Landsiden, ville de ogsaa kunne forstaa, at vi, som det ogsaa er udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner), kunde ønske, forsaavidt de ikke billige denne Tankegang, hvilket de ikke synes efter de Udtalelser, der ere faldne, navnlig fra det ærede Medlem fra Viborg, Amtets 4de Valgkreds (Kjær), at faae Lidt at vide om, hvad de Herrer da vil. Det har glædet mig i Dag, og jeg tager det til Indtægt, at høre det ærede Medlem for Præstø Amtets 6te Valgkreds (Bojsen), som var Ordfører for Flertallet, udtale, at han ønskede Sagen henvist til et Udvalg, hvor den skulde gjøres til Gjenstand for en Forhandling, en Forhandling, som efter min Opfattelse af hans Uttringer skulde bestaa i en Fremme af Sagen,

om end i et andet Spor. Jeg betragter dette som en Cadcan eller en Indrømmelse til os, at vi altsaa en Gang faae bestemt at vide, i hvilket Spor de Herrer ønske, at Forsvarssagen skal gaa, thi før vi faae det at vide, vil det ikke være os muligt at indbegaa og forsøge ad saglig Veie at forklare, hvorfor vi ikke kan gaa ind derpaa. Ja, det er jo forøvrigt muligt, at vi kunne gaa ind derpaa, det veed jeg slet ikke, da jeg jo ikke kjender deres Forslag. Jeg har kun vist, hvorledes vi ere komne ind paa vor Tankegang. Det glæder mig altsaa, naar Flertallet vil komme ind paa en saglig Forhandling i Udvalget og forhaabentlig saa hurtigt, at vi snart kunne komme til en Afgjørelse. For afgjort er det, at det er et Spørgsmaal, som skal løses, og der kan jeg henvisse til en Udtalelse, der faldt her den 2den April 1884 ved 2den Behandling af Forsvarssagen, som jeg med den høitærede Formands Tilladelse skal oplæse. Den lyder saaledes: „Det er Noget, som skal staa fast. Veed De, hvad det er, der skal staa fast? Det er det, at i alle Tider, selv længst tilbage i Tiden, og hos alle Folkeslag, hvor de end kom hen, hos alle Stater, har man anset det for nødvendigt at befæste sig, at søge en Befæstning. Det er Noget, som staa fast. Det er Noget, som ikke kan gjendrive. Det er Noget, som er bekræftet af Verdenshistorien. Forsaavidt som der er Tale om, at Danmark ogsaa maa have en Befæstning, komme vi i Strid med de alle Nationer gjorte Erfaringer, dersom vi ikke søgte ogsaa at have vor Befæstning.“ Det Medlem, der talte saaledes, var Ingen af Høire, det var det daværende ærede Medlem fra Middelfart, nu afdøde Bisop Monrad. Jeg vil haabe, at saavel denne Udtalelse som Udtalelserne fra det ærede Medlem for Præstø Amtets 6te Valgkreds (Bojsen) og Kjøbenhavns Amtets 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) ville føre til, at vi faktisk faae et Program fra de Herrer i militær Henseende. Det er aldeles nødvendigt, naar de Herrer i parlamentarisk Henseende søge, hvad jeg finder er fuldstændig berettiget, at komme til Magten, at de saa ogsaa kunne frem med saa Meget, at den, som skal vælge sit Ministerium, kan faae et Indtryk af, hvad han gaar ind paa, naar han vælger det.

Formanden (Høgsbro): Da Kloften er saa mange, at der ikke er Haab om at kunne afflutte i Dag, skal jeg hermed afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde vil blive afholdt i Morgen Kl. 1½, og Dagsordenen er da: